

1. Портна О. В. Фінансове забезпечення розвитку людського потенціалу як важливої складової сукупного фінансового потенціалу України. / О. В. Портна // Бізнес Інформ. – 2013. - № 8. – С. 300 – 305.
2. Becker, G. S. (1993). Human Capital: A Theoretical and Empirical Analysis with Special Reference to Education (3rd Ed.). Chicago: University of Chicago Press
3. Семикіна М. В. Регіональні проблеми збереження та розвитку трудового потенціалу в умовах глобальної кризи / М. В. Семикіна // Наукові праці Кіровоградського національного технічного університету. Економічні науки. – Вип. 16. – Ч. 1. – Кіровоград: КНТУ, 2009. – 314 с. – С. 3 – 10.
4. Пропозиції до Середньострокового плану пріоритетних дій Уряду до 2020 року. Урядовий портал. – Електронний ресурс. – Режим доступу: http://www.kmu.gov.ua/control/publish/article?art_id=249634799
5. Соціальний звіт. Нова пошта. - 2016. - Електронний ресурс. – Режим доступу: https://novaposhta.ua/uploads/misc/doc/social_report.pdf
6. Соціальний звіт KPMG в Україні за 2016 рік. - Електронний ресурс. – Режим доступу: <https://assets.kpmg.com/content/dam/kpmg/ua/pdf/2017/05/KPMG-Ukraine-UN-GC-Communication-on-Progress-2016-online.pdf>

УДК 336.2

Головко М. Й.

аспірант ПВНЗ «Європейський університет»

Реформування податку на майно як перспективний спосіб трансформації податкової системи України

Згідно офіційним даним Міжнародного Валютного Фонду [2, с. 93] податки на майно у світі є такими податками, які сплачуються безпосередньо за використання, передачу або володіння майна, та поділяються на наступні групи: регулярні податки на нерухоме майно; податки на майно, яке

успадкоується; регулярні податки на вартість майна; податки на капітал; інші податки на власність [3, с. 3]. Такі податки найчастіше можуть накладатися або через регулярні проміжки часу або одноразово чи лише в момент зміни права власності. В Україні податки на майно стягуються у вигляді податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки [4, ст. 266], транспортного податку [4, ст. 267], земельного податку [4, ст. 270] та єдиного податку 4 групи [4, ст. 292¹].

Вважаємо, що на даному етапі розвитку податкової системи в Україні адміністрування цих податків та методика визначення податкових зобов'язань за ними є недосконалими, що спричиняє, по-перше, незадоволеність платників податків, значна частина яких вказує на несправедливість податкових правил, і по-друге, породжує корупційні зловживання, які стають перешкодою розвитку економіки країни. Крім того, податкові надходження від податку на майно в Україні складають менше 1 % від ВВП, що безумовно є недостатнім порівняно з країнами ОЕСР.

Доцільність реформування податку на майно в Україні також підтверджується тим, що за дослідженнями, підтвердженими Організацією економічного співробітництва та розвитку [1], регулярні податки на майно, які збираються на періодичній основі, є менш шкідливими для економічного зростання порівняно з іншими видами податків. Так, пропонується навіть застосування «фіскального маневру», що полягає у заміні частини прямих податків регулярними податками на майно.

На нашу думку, механічно збільшити податкові надходження від податку на майно на даному етапі розвитку податкової системи практично неможливо, однак, в контексті фіскально-відповідальної ліберальної реформи доцільно удосконалювати системи принципів та механізми оподаткування майна, що в результаті автоматично спричинить зростання податкових надходжень від податку на майно. Крім того, при наявній стійкій тенденції до збільшення податкових надходжень від податку на майно доцільно проаналізувати

можливість заміни частини прямих податків, які є неефективними в країнах з високим рівнем корупції, на податки на майно.

В Україні питома вага податкових надходжень, отриманих від податку на прибуток, з кожним роком знижується [5, с. 269–276], крім того, низка дослідників зазначають, що в переважній кількості випадків податок на прибуток в Україні збирається шляхом тиску. В результаті частина підприємств вимушені переплачувати податок на прибуток, а інші уникають оподаткування, в т. ч. через офшори. В цих умовах податок на майно може стати своєрідним компенсатором для гарантування бюджетних надходжень.

На нашу думку, існує необхідність та резерви досягти зростання податкових надходжень від податку на майно приблизно втричі до рівня 2,5 % від ВВП, враховуючи наявні суттєві переваги регулярних податків на майно порівняно з іншими видами податків.

Таким чином, зростання податкових надходжень до бюджету від податку на майно замість інших податків, на нашу думку, має суттєві переваги і може розглядатися як один з перспективних варіантів трансформації податкової системи України в умовах фіскальної децентралізації, який сприятиме прискоренню економічного зростання та оздоровленню ділового клімату.

Список використаних джерел:

1. Arnold, J. (2008), "Do Tax Structures Affect Aggregate Economic Growth?: Empirical Evidence from a Panel of OECD Countries", OECD Economics Department Working Papers, No. 643, OECD Publishing. <http://dx.doi.org/10.1787/236001777843>
2. International Monetary Fund (2015): Government Finance Statistics Manuals. – Washington, D.C. : International Monetary. – p. 93.
3. Дубровський В. Як удосконалити податок на нерухоме майно в Україні? / Володимир Дубровський, Вячеслав Черкашин ; Європейський інформаційно-дослідницький центр. – Київ, 2016. – 37 с.

4. Податковий кодекс України : кодекс від 02.12.2010 р. № 2755-VI[Електронний ресурс] / Верховна Рада України. – Режим доступу:<https://goo.gl/tb7HJe>

5. Полторак А. С. Комплексний підхід до кількісного оцінювання податкових ризиків держави / А. С. Полторак, Ю. В. Волосюк //Актуальні проблеми економіки. – 2017. – № 2 (188). – С. 269–276.

УДК 336

Дуба О. М.

к. е. н., доцент,

доцент кафедри інвестиційної діяльності

ДВНЗ «КНЕУ ім. Вадима Гетьмана»

Поєднання державного та приватного фінансування інноваційної діяльності в Україні

В умовах ринкової економіки для забезпечення конкурентоспроможності країни на міжнародних ринках необхідною умовою є належний рівень та оптимальна структура фінансування інноваційної діяльності. Актуальності набуває розподіл потенціалу держави та фінансових ресурсів бізнес-структур, що дозволить врахувати, як інноваційні пріоритети ринку, так і ключові напрями державної політики в сфері стимулювання інноваційної діяльності.

У економічній літературі присутні різні погляди на трактування можливостей фінансування, що слугує підтвердженням багатоаспектності даного поняття. Наприклад, існують погляди на фінансування як процес забезпечення фінансовими ресурсами всього господарства країни, регіонів, підприємств, підприємців, громадян, а також різноманітних економічних програм і видів економічної діяльності, який здійснюється у вигляді асигнувань із власних, внутрішніх та зовнішніх джерел (коштів бюджету, кредиту, допомоги із-за кордону, внесків інших осіб) [1; 2].